

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/121/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010137
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2219010137.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovanej H. U., nar. XX.XX.XXXX v M., pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 06.05.2019, sp.zn. 1T/24/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.novembra 2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovanej H. U., nar. XX.XX.XXXX v M., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 06.05.2019, sp. zn. 1T/24/2019 bola obžalovaná H. U. (ďalej len „obžalovaný“) uznaná za vinnú pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v období od 1. septembra 2017 do konca júna 2018, v školskom roku 2017/2018 ako rodič maloletého N.N., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom U. XXX/XX, L. U. T., okres Levice, povinná zo zákona sústavne a dôsledne sa starať o výchovu a všestranný rozvoj svojho dieťaťa, vedome zaviniła neplnenie povinnej školskej dochádzky svojim maloletým dieťaťom formou neospravedlneného vynechania 359 vyučovacích hodín na Špeciálnej základnej škole s vyučovacím jazykom slovenským, J. ulica XX, N. E., hoci bola na neplnenie povinnej školskej dochádzky svojim dieťaťom upozornená zo strany školy, napriek tomu mu umožnila, aby prestal pravidelne navštevovať základnú školu, pričom už bola za takýto trestný čin odsúdená Trestným rozkazom Okresného súdu v Dunajskej Strede č. k. 1T/85/17 zo dňa 17.08.2017 s právoplatnosťou zo dňa 09.01.2018.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanej podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 76 - 78 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinná zo spáchania skutku ktorý sa jej kladie za vinu.

Z uvedeného dôvodu okresný súd nevykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku a iba podľa § 269 Trestného poriadku sa oboznámil s odpisom Registra trestov ale aj s podstatným obsahom spisov Okresného súdu Dunajská Streda 1T/85/2017 najmä Rozsudkom na čl. 61-62, a Okresného súdu Bratislava 1 1T/64/2017 najmä s Trestným rozkazom na čl. 110 ako aj hodnotenia z prípravného konania.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaná prostredníctvom obhajcu (č. I. 75 spisu), ktoré dodatočne písomne odôvodnila (č. I. 81 -82).

Obžalovaná v písomnom odôvodnení odvolania uviedla, že uložený trest považuje za nezákonný a neprimeraný. Podľa obhajoby obžalovaná svoje konania úprimne oľutovala a za obdobný trestný čin bola odsúdená dňa 09.01.2018, teda ide o trváci trestný čin a dňa 31.01.2018 bola odsúdená Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 1 a žalovaného skutku sa čiastočne dopustila pred právoplatnosťou trestného rozkazu, pričom podľa názoru obhajoby vyššie uvedené skutočnosti a predchádzajúce zahladené odsúdenia indikujú uloženie súhrnného a spoločného podmieneného trestu s dlhšou skúšobnou dobou, resp. alternatívneho trestu. Na základe uvedeného navrhujú, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti obhajcu obžalovanej a prokurátorky krajskej prokuratúry. Obžalovaná písomne požiadala o vykonanie verejného zasadnutia v jej neprítomnosti.

Obhajca obžalovanej zotrval na dôvodoch písomného odôvodnenia odvolania a žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť a to s poukazom na to, že rozhodnutie súdu I. stupňa je zákonné a spravodlivé, keď okresný súd prihliadol na jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť, zaoberal sa rozhodnutiami Okresného súdu Dunajská streda č.1T/85/2017 a OS Bratislava I. č.k.1T/64/2017 a správne rozhodol, keď neuložil obžalovanej súhrnný a ani spoločný trest.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou a včas, v lehote stanovenej v § 309 Trestného poriadku.

V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že:

· prokurátor okresnej prokuratúry podal dňa 13.02.2019 pod č. 2 Pv 341/18/2201-11 obžalobu na H. U. prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona

· Trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 1T/85/2017-61 zo dňa 17.08.2017 bol obžalovanej uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pričom výkon uvedeného trestu odňatia slobody bol podmiennečne odložený a bola určená skúšobná doba 2 roky

· Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 1 č. k. 1T/64/2017-110 zo dňa 11.01.2018 bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pričom výkon uvedeného trestu odňatia slobody bol podmiennečne odložený a bola určená skúšobná doba 3 roky.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, svedčiace v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstará súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 odsek 1 Trestného poriadku ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Na základe uvedeného krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a následne sa dopracoval k správne rozhodnutiu.

Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku, okresný súd v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, rovnako tak rozviedol akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovanej a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu uloženého obžalovanej.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, preto proti nemu nemá podstatné výhrady a odôvodnenie napadnutého rozsudku si v značnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Tdo 36/2015 zo dňa 25. augusta 2015)

K výroku o vine

Podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku, ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa

nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevylučuje možnosť vyluču obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd postupoval správne, keď poučil obžalovanú o jej práve urobiť vyhlásenie, že je vinná zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Okresný súd potom postupom podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku položil obžalovanej uvedené otázky, na ktoré obžalovaná odpovedala „áno“. Keďže prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda navrhol vyhlásenie obžalovanej prijať, súd podľa § 257 ods. 7 prijal vyhlásenie obžalovanej o tom, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zo dňa 13.02.2019, sp. zn. 2 Pv/341/18/2201. Následne súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku nevykoná.

K výroku o treste

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 2 Trestného zákona, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a celou spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne ako aj etické. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tosť/19/2015 zo dňa 23.6.2015)

Podľa § 211 ods. 1 Trestného zákona kto vydá, čo aj z nedbanlivosti, osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že

- a) zvädza ju k záhalčivému alebo nemravnému životu,
 - b) umožní jej viesť záhalčivý alebo nemravný život,
 - c) umožní jej dopúšťať sa konaní, ktoré sú podľa tohto zákona trestnými činmi,
 - d) umožní jej dopúšťať sa konaní, ktoré sú podľa osobitných zákonov priestupkami alebo
 - e) bráni jej v povinnej školskej dochádzke,
- potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

a) závažnejším spôsobom konania, alebo

b) z osobitného motívu.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Odvolací súd ustálil, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosť potrebnú pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovanej, jej povest' a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správne v tomto smere aplikoval poľahčujúcu okolnosť v súlade s § 36 písm. l) priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a priťažujúcu okolnosť v súlade s § 37 písm. m) Trestného zákona bol už za trestný čin odsúdený.

Okresný súd nepochybil ani tým postupom, ktorým podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch nebola pre úmyselný trestný čin vo výkone trestu odňatia slobody.

K dôvodom odvolania

Obhajoba poukázala na skutočnosť, že obžalovaná svoje konania úprimne oľutovala a za obdobný trestný čin bola odsúdená dňa 09.01.2018, teda ide o trváci trestný čin a dňa 31.01.2018 bola odsúdená Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 1 a žalovaného skutku sa čiastočne dopustila pred právoplatnosťou trestného rozkazu, pričom podľa názoru obhajoby vyššie uvedené skutočnosti a predchádzajúce zahladené odsúdenia indikujú uloženie súhrnného a spoločného podmieneného trestu s dlhšou skúšobnou dobou, resp. alternatívneho trestu.

Odvolací súd k odvolacím dôvodom uvádza nasledovné:

Trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 1T/85/2017-61 zo dňa 17.08.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.01.2018, bol obžalovanej uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pričom výkon uvedeného trestu odňatia slobody bol podmienenčne odložený a bola určená skúšobná doba 2 roky. (čas spáchania skutku 01.09.2016 - 31.05.2017)

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 1 č. k. 1T/64/2017-110 zo dňa 11.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.01.2018, bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pričom výkon uvedeného trestu odňatia slobody bol podmienenčne odložený a bola určená skúšobná doba 3 roky. (čas spáchania skutku 24.07.2017)

Napadnutý rozsudok č. k. 1T/24/2019 -76 zo dňa 06.05.2019 (čas spáchania skutku 01.09.2017 - koniec júna 2018)

Podľa § 42 ods.1 Tr. zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

V danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu, nakoľko predmetný skutok spáchala obžalovaná v období od 01.09.2017 do konca júna 2018, teda až po doručení trestných rozkazov Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 1T/85/2017-61 zo dňa 17.08.2017 a Okresného súdu Bratislava 1 č. k. 1T/64/2017-110 zo dňa 11.01.2018.

Viac trestných činov je v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený, súdom prvého stupňa, odsudzujúci (hoci aj neprávoplatný) rozsudok za nejaký trestný čin. Činy spáchané po odsudzujúcom rozsudku do doby jeho právoplatnosti treba posúdiť obdobne ako recidívu (R 8/ 1974).

K argumentu obhajoby že sa obžalovaná trestného činu čiastočne dopustila pred právoplatnosťou trestného rozkazu, krajský súd konštatuje, že trestný čin v predmetnej trestnej veci bol dokonaný okamihom skončenia školského roku 2017/2018, teda dňom 29.06.2018, pričom Trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava 1 č. k. 1T/64/2017-110 zo dňa 11.01.2018, nadobudol právoplatnosť dňom 31.01.2018. Odvolací súd dodáva, že v danej trestnej veci obžalovanej preto nebol dôvod na uloženie súhrnného trestu, nakoľko trestný čin obžalovaná nespáchala skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok (trestný rozkaz) za iný jej trestný čin. V uvedenej situácii je dôležité správne posúdiť, kedy prišlo k spáchaniu ďalšieho trestného činu vo vzťahu ku skoršiemu odsudzujúcejmu rozsudku. V prípade, ak sa páchatel dopustil uvedeného konania po právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku za skorší trestný čin, ide o recidívu, ktorá sa posudzuje samostatne. Trestný čin obžalovanej nemožno posudzovať ako ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, nakoľko Trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava 1 č. k. 1T/64/2017-110 zo dňa 11.01.2018, právoplatný dňa 31.01.2018, obžalovanej prerušil pokračovanie trestného činu, ktorý jej bol uložený Trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 1T/85/2017-61 zo dňa 17.08.2017, právo-platný dňa 09.01.2018. Z toho dôvodu neboli splnené podmienky na uloženie spoločného trestu odňatia slobody.

Obhajoba namieta, že obžalovaná bola za obdobný trestný čin odsúdená dňa 09.01.2018, teda podľa obhajoby ide o trváci trestný čin. Odvolací súd k tejto námietke obhajoby konštatuje, že za trváci trestný čin sa považuje vyvolanie a udržiavanie alebo len udržiavanie protiprávneho stavu ako to má na mysli ustanovenie § 122 ods. 12 Trestného zákona. Trváci trestný čin sa posudzuje ako jediné konanie, ktoré trvá tak dlho, pokiaľ je protiprávny stav udržiavaný. Takéto trestné činy sa dokonávajú spôsobením protiprávneho stavu a ďalej netrávajú. Avšak u obžalovanej odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 1T/85/2017-61 zo dňa 17.08.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.01.2018 vo vzťahu k uvedenému trestnému činu treba posudzovať ako samostatné konanie, ktoré je presne vymedzené ohraničeným časovým obdobím, v danom prípade školským rokom, a preto nemožno konštatovať udržiavanie protiprávneho stavu. V danom prípade obžalovanej ide o špeciálnu recidívu, čiže u obžalovanej ide o špeciálnu recidívu vo vzťahu k trestnému činu za ktorý bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 1T/85/2017-61 zo dňa 17.08.2017, právoplatným dňa 09.01.2018, nakoľko obžalovaná naplnila tú istú skutkovú podstatu trestného činu a bola odsúdená za obdobnú trestnú činnosť.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na stanovisko NS SR uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 7/2018:

Časovým rozhraním medzi viacčinným súbehom trestných činov a trestnoprávnou recidívou je v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. moment vyhlásenia súdom prvého stupňa prvého odsudzujúceho rozsudku za niektorý z trestných činov (skutkov) toho istého páchatel'a; taký účinok má podľa § 353 ods. 8 Tr. por. aj doručenie trestného rozkazu obvinenému. Pri pokračovacom trestnom čine, ak konanie páchatel'a pri niektorom z čiastkových útokov tohto činu časovo prekročí moment uvedený v predchádzajúcej vete, pokračovací trestný čin je spáchaný ako trestnoprávna recidíva. Na účinok uvedený v predchádzajúcom odseku nemá vplyv, ak je rozsudok súdu prvého stupňa zrušený súdom vyššieho stupňa pri rozhodovaní o opravnom prostriedku alebo ak dôjde k zrušeniu trestného rozkazu zo zákona na základe podaného odporu (§ 355 ods. 10 Tr. por.), pokiaľ v ďalšom priebehu trestného konania dôjde k právoplatnému odsúdeniu za dotknutý trestný čin. Ak bol trestný čin spáchaný ako trestnoprávna recidíva, tento stav sa nezmení nastaním účinkov zahľadania odsúdenia skorším rozsudkom, vyhlásenie ktorého je momentom časového rozhrania medzi (jednak) viacčinným súbehom trestných činov spáchaných v predchádzajúcom období a (jednak) trestnoprávnou recidívou; v takom prípade sa pri rozhodovaní o trestných činoch, ktoré nie sú dotknuté zahladením odsúdenia, ustanovenia o úhrnnom alebo súhrnnom treste (§ 41 ods. 1, 2 a § 42 Tr. zák.) nepoužijú. Od situácie popísanej v predchádzajúcom odseku (trestnoprávna recidíva sa nezmení na viacčinný súbeh trestných činov nastaním účinkov zahľadania odsúdenia skorším „hraničným“ rozsudkom) je potrebné odlišiť situáciu predpokladanú ustanovením §

42 ods. 3 Tr. zák., v ktorej sa v prípade viacčinného súbehu trestných činov, pri postupnom ukladaní trestov za ne, nastaním účinkov zahľadania odsúdenia skorším „hraničným“ rozsudkom, neguje princíp ukladania len jedného - súhrnného trestu; v takom prípade sa uložia samostatné tresty.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy pričom trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona). Tieto okolnosti, na ktoré je potrebné prihliadnuť pri ukladaní trestu, dostatočne zdôvodnil I. stupňový súd v napadnutom rozsudku a odvolací súd sa s nimi stotožňuje bez toho, aby ich opakoval aj v tomto rozhodnutí.

Vzhľadom na osobu obžalovanej, ktorá sa sústavne dopúšťa obdobnej, ale aj inej trestnej činnosti, čo značí, že predchádzajúce uložené tresty nemali na ňu dostatočný prevýchočný účinok, odvolací súd v zhode so súdom I. stupňa konštatuje, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody celkom pri dolnej hranici trestnej sadzby postačí na jej nápravu a prevýchovu a uloženie iného trestu v tomto štádiu konania neprichádza do úvahy, keďže ani dvojnásobne uložený podmienečný trest odňatia slobody nemal na obžalovanú dostatočný prevýchočný účinok.

Krajský súd na základe uvedeného ďalej konštatuje, že trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, bude pre nápravu obžalovanej, ale aj ochranu spoločnosti, teda tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie trestom primeraným.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovanej podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.